

Magyar bronz a Svéd OB-n!

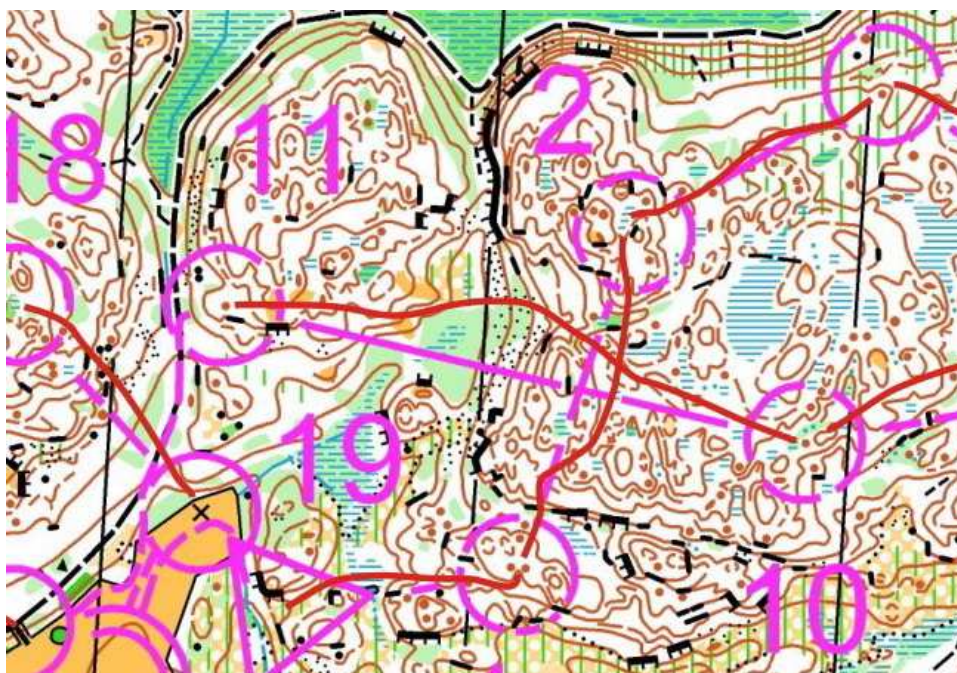

Írta: Gösswein Csaba

2008-10-04 21:48

Szeptember 27-én a Södertälje mellett megrendezett Svéd Középtávú bajnokságon Lenkei Zsolti történelmet írt. Magyaroknak még nem sikerült az, ami neki igen, vagyis dobogóra állni a tájfutó világ legerősebb bajnokságában. Az eredmény magáért beszél, az alábbiakban Zsolt tollából olvashatunk a futásáról, pályaelemzés:

Nagyon örültem a selejtezőben nyújtott sikeres futásomnak, de tudtam, hogy nem volt tökéletes, és a döntőben ennél többet kell nyújtani, ha jó helyezést akarok elérni. A terep rendkívül technikás, maximális koncentrációt igényel, a pálya teljes hosszán. A terep nehézsége, és az eddigi versenyeim tapasztalatai alapján egyetlen célt tűztem ki magamnak: hibátlan menetet kell produkáljak, és ha ez sikerül, akármi lehetséges. Verseny előtt többször is átgondoltam mi a teendőm, milyen taktikával vágok neki a feladatnak: óvatos kezdés, mert az elején csak elveszíteni lehet a versenyt, megnyerni nem. Lehetőleg mindig a kúpok tetején haladjak, a jobb futhatóság miatt, még akkor is ha ezzel több szintet kell felvennem. Folyamatosan tartanom kell a kontaktust a térképpel, akár pár másodperces kihagyás is végzetes lehet. Ha bizonytalan vagyok, azonnal le kell lassítanom. Ha mégis becsúszna egy hiba, nyugodtnak kell maradnom, nem szabad kapkodni, mert az újabb hibát eredményezhet.

a teljes térképért kattints a képre!

Az 1-es pontra óvatosan kezdtem, meg kell találni a kapcsolatot a térképpel. Átvágtam a mocsáron, felmáztam a kis völgyben, majd a tetőn azonnal azonosítottam a tereptárgyakat. A domboldalban haladva meg is lett horpadás és benne a pont.

A kettesre menet nem tudtam pontosan hol értem fel a pont előtti kis dombra, ezért lelassítottam, és tartottam az irányt. Ez néhány másodperces hátrányt jelentett, de a pontot gond nélkül érintettem.

A 3-asra könnyen érzékelhető volt a lefutó gerinc, aminek a végébe tették a pontot.

A 4-esre könnyen követhetőek voltak a kis kúpok, a pont előtti tisztásos kúp mellől vettem le az irányt.

Az 5-ösre menet át kellett vágni egy bozótos vizenyős völgyön, amiben igen lassan tudtam csak haladni. Pontosán tudtam hol futok le a hegyről, onnan már nem volt nehéz megtalálni a pontot.

A 6-osnál kicsit elbizonytalanodtam a pont előtt, mivel úgy éreztem túl sokat kell befordulnom a domb

mögé.

A hetesre menet a pont előtti lapos részre érve nem tudtam beazonosítani a tereptárgyakat, megálltam néhány másodpercre, mire eldöntöttem melyik irányba is induljak, szerencsére nem hagyott cserben a megérzésem.

A 8-as és 9-es átmenet nem volt egyszerű, mert útközben nem volt könnyen beazonosítható objektum, itt szinte csak a tájolóra lehet támaszkodni.

A 10-esre levettem az irányt, és nagyon figyeltem, hogy végig tudjam a pontos helyzetem.

A 11-esre amilyen gyorsan csak tudtam lefutottam a bozótos völgy aljába, majd ferdén felhúztam a hegytetőre. A pont melletti fotósok már messziről látszottak.

Mikor átfutottam, hallottam a szpíkertől, hogy első helyen állok, ugyanakkor tudtam, hogy még nem ért véget a verseny, innentől még jobban kell koncentrálnom.

A 13-st alig lehetett kiolvasni, a pont előtti sziklás kúp jól látható volt, onnantól szinte lépésben közelítettem meg a pontot.

A 14-esre az elején követtem az ösvényt, majd láttam, hogy túlságosan eltávolodtam a sziklafaltól, korrigálnom kellett.

A 15-ösre jó döntés volt alulról megkerülni a hegyet, miután kereszteztem a vezetéket nagyon kellett figyelni, mert a sűrű erdőben könnyen el lehetett térti a helyes iránytól.

A 16-osra megvezetett a jelleghatár, a 17-esnél azt kellett tudnom, hol hagyom el a vezetéket, majd onnan pontosan rámenni a pontra.

A 18-asra kúpról kúpra tájékozódtam, a befutópontra menet pedig már csak arra koncentráltam, hogy tartsam az irányt, és mindent beleadjak az utolsó méterig.

A részidős eredményeket nézegetve kiderül, hogy egyetlen győztes átmenetem se volt, de az egyenletes teljesítménynek köszönhetően mégis a többiek elé kerültem. A pálya első felében, még a középmezőnyben haladtam, a 10. hely környékén, az átfutópont után sikerült felkapaszkodnom a dobogóra.

Nagyon örültem a verseny után, sikerült véghezvinnem, amit akartam, szinte hibátlanul teljesítettem a pályát, és egy remek eredmény is járult hozzá! Felállhattam a dobogóra!

” Hozzászólások (2)

1. Írta: Vékony Andor, Dátum: 2008-10-06 15:39

Kinyomtattam a térképet, s egyre kevésbé vonzanak ezek az északi terepek, pedig ez még elég kellemesnek tűnik, (talán ha szalagozott szenior pályákat tűznének ki, pihenőhelyekkel , stb.) Hajrá fiúk és lányok!

2. Írta: Kelemen János, Dátum: 2008-10-05 18:06

Csak megismételni tudom a levlistára írt gratulációm.

"Nem volt könnyű megtanítani a fiúkat (Őt és Mátét)

arra, hogy ne trambulinnak nézzék az "epedarugós" ágyat a szlovák ifi EB-n.

Azóta végre előre és nem felfelé (kivéve dobogó) irányul a mozgásuk."

No, de félre a tréfát. Minden elismerésem a Magdié és a Lenkei családnak.

Janó

Az Unicum, amúgy jó hajtóanyag.

Kicsit szűkszavú voltál a 9-10 -s királyátmenetben. A 11-12 átmenet nekem való, azon még a két mankómmal én is eltiptegtem volna.

Csak a regisztrált látogatók szólhatnak hozzá.

Kérjük, hogy jelentkez be vagy regisztrálj.

Powered by AkoComment Tweaked [Special Edition](#) v.1.4.6

AkoComment © Copyright 2004 by Arthur Konze - www.mamboportal.com

All rights reserved

[Ablak bezárása](#)